

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (jud. O. Robu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Nogai, I. Muruianu)

Dosarul nr. 2ra-1162/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

10 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele ședinței

Nicolae Clima

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Povar Narcisa, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 02 octombrie 2013, adoptată în pricina civilă la cererea depusă de Belinschi Zinovia către Povar Narcisa cu privire la repararea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La 17 mai 2013, Belinschi Zinovia a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Narcisei Povar solicitînd repararea prejudiciului.
2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că este proprietara apartamentului nr. 3 de pe str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău, apartamentul fiind situat la etajul 1 al blocului. Proprietar al apartamentului nr. 7 de pe str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău este Povar Narcisa, care este localizat la etajul doi al blocului respectiv, aflându-se de asupra apartamentului ce aparține cu titlu de proprietate Zinoviei Belinschi.
3. La 22 aprilie 2013, în apartamentul nr. 7 de pe str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău, s-a produs o ruptură a țevii de canalizare și ca rezultat a fost inundat apartamentul nr. 3 de pe str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău ce aparține Zinoviei Belinschi. Menționează reclamanta că lăcătușul S. Bemis, care este angajat al APLP 54/34 a confirmat faptul că, ruptura țevii provine din apartamentul superior.
4. Indică Belinschi Zinovia că, Povar Narcisa refuză accesul în apartament al lăcătușului sau de a întreprinde alte acțiuni pentru înlăturarea situației de avariere, timp în care apartamentul reclamantei este inundat continuu cu apa de canalizare și în interiorul căruia are loc distrugerea în permanență a

imobilului.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 02 octombrie 2013, acțiunea înaintată a fost admisă integral: s-a încasat de la Povar Narcisa în beneficiul lui Belinschi Zinovia suma de 9 521,93 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 465 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Povar Narcisa a fost obligată să nu creeze obstacole reclamatei Belinschi Zinovia în efectuarea lucrărilor de reparație în ap. 3 din str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău și să înlăture situația de avariere din ap. 7, str. Milescu Spătaru 19/5, mun. Chișinău, ce-i aparține cu drept de proprietate privată, în termen de 10 zile.
6. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost repusă apelanta Povar Narcisa în termen de declarare a cererii de apel, a fost respinsă cererea de apel declarată de Povar Narcisa și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 02 octombrie 2013.
7. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 14 februarie 2014, Povar Narcisa a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.
8. În motivarea recursului a indicat că actele judecătorești contestate sunt ilegale și neîntemeiate, bazate pe aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și aprecierea arbitrară a probelor.
9. La 11 martie 2014 și la 09 aprilie 2014, intimata Belinschi Zinovia a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.
10. Având în vedere că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 17.12.2013 (f.d. 76), recursul se consideră declarat în termen.
11. Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
12. Potrivit art. 437 alin. (1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
13. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub

aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

14. Colegiul menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.
15. Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Povar Narcisa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.
16. În cererea de recurs nu se conțin argumente care ar putea fi puse la baza altei concluzii, or, invocarea cărorva circumstanțe de fapt, cât și analiza probelor nu poate fi admisă, pornind de la specificul recursului secțiunea a II-a din Codul de procedură civilă ca fază a procesului.
17. Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.
18. Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Povar Narcisa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
19. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Povar Narcisa.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță